

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

12. Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai 18.8.2024

Pyhän aihe

Jeesus, Parantajamme

Liturginen väri

Vihreä

Alttarikynttilöitä

2 alttarikynttilää

Päivän Psalmi

Psalmi 30:3–6, 12–13 (Luterilaisia virsiä sivu 355)

Vanhan Testamentin teksti

2. Kuningasten kirja 5:1–15

Epistolateksti

Apostolien Teot 3:1–10

Evankeliumi

Johannes 9:1–7, 39–41

Virret

Alkuvirsi	202	Jeesus Sana elämän
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	333	Kiitä Herraa sieluni
Uhrivirsi	265	Jeesus armon soi
Ehtoollisvirret	748, 744	Nälkäinen sydän, Karitsan kiitos iäti
Päätösvirsi	854	Nyt tulkaa kaikki laulamaan

Kollehtarukous

Oi Kaikkivaltias ja laupias Jumala, joka lahjoitat armosi, että Sinun uskollisesi saattavat Sinua otollisesti ja uskollisesti palvella. Suo, että me ilman esteitä Sinun uskoisimme pyhän Sanasi lupaukset. Sinun rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Saarnateksti

2. Kuningasten kirja 5:1–15

Saarnan aihe

Voima sydämen yksinkertaisuudessa

Johdanto

Päivän Psalmissa sanotaan: ”**Herra, minun Jumalani, Sinua minä huusin, ja Sinä paransit minut. Herra, Sinä nostit minun sieluni tuonelasta (= helvetistä), Sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.**” (Psalmi 30:3–4) On kristityn yksi suurimmista taidoista, että hän oppii huutamaan avuksensa Elävää Jumalaa: Kun puhun kristityn ”taidosta”, tarkoitan sillä Jumalan työtä, jota Hän arnessaan tekee ja vaikuttaa meissä. En tarkoita ihmisestä itsestään lähtevää taitoa, vaan Pyhän Hengen työtä, kun Jumala rakkaudessaan sallii meille suuria koettelemuksia ja niiden kautta vetää meitä Jumalan Sanan kuulemiseen, ja vaikuttaa sinussa Jumalan ja meidän Vapahtajamme Jeesuksen avuksi huutamisen ja vastaa hätäämme.

Päivän Vanhan Testamentin tekstissä Jumala opettaa tätä avuksi huutamista Naemanille, Aramin kuninkaan arvostetulle sotapäällikölle. Tämä mies sairasti bakteeriperäistä lepra sairautta, joka runtelee ihmisen ihon ja saa aikaan epämuodostumia. Naeman oli suuresti vahvistunut ylpeydessään, ja oli saavuttanut suuren aseman Aramin kuninkaan silmissä. Hän oli niin arvossa pidetty, ettei hän kumartanut ketään muuta tässä maailmassa paitsi kuningastaan. Mutta hänen sairaudelleen ei ollut löytynyt apua. Toisin kuin Israelissa, aramilaiset sallivat spitaalisen (= lepra sairastavan) toimia

korkeassa julkisessa virassa. Israelissa sen sijaan lepra sairastavat eristettiin muista ihmisistä, kunnes he paranisivat. Aramilaiset olivat kansa nykyisen Syyrian alueella. Tapahtuma-aika oli noin 890–840 eKr Israelin kuninkaan Aahabin, Ahasjan ja Jooramin aikoina.

Tämän sotapäällikön suuresta arvosta kertovat jo ne valtaiset lahjat, joilla Aramin kuningas varusti Naemanin menemään Israelin kuninkaan luokse, saadakseen terveytensä takaisin: kymmenen talenttia hopeata (noin 585 kg hopeaa), kuusikymmentä sekeliä kultaa (noin 98 kg kultaa) ja juhlapukuja. Tuliasten arvo oli karkean laskutoimituksen mukaan nykyrahassa noin € 7 miljoonaa. Jumala puhuu meille näissä pyhän Raamatun sanoissa siitä,

- i. Miten Hänen voimansa on sydämen yksinkertaisuudessa, jonka Hän ihmisellä uskon kautta Vapahtajaan Jeesukseen lahjoittaa
- ii. Miten Jumalan voima on Hänen Sanassaan ja sakramenteissaan

1 Voima sydämen yksinkertaisuudessa (2. Kuningasten kirja 5:3; Kolossalaiskirje 3:22)

Aramin armeija oli sotapäällikkönsä johdolla käynyt ryöstöretkellä Israelissa. He olivat ottaneet mukaansa vankeja, muun muassa nuoren tytön, joka sitten joutui Naemanin vaimon palvelijattareksi. Tytöstä sanotaan, että hän oli ”pieni tyttö.” Voimme arvella, että hän oli 8–15-vuotias. Tyttö oli luonnollisestikin huomannut isäntänsä sairauden tehdessään palvelustöitä ja asuessaan samassa talossa. Tämä pieni tyttö sanoi Naemanin vaimolle: **”Oi, jospa herrani kävisi profeetan luona Samariassa! Hän kyllä päästäisi hänet hänen pitalistansa.”** (2. Kuningasten kirja 5:3) Voimme tehdä tilanteesta ja tytön sanoista seuraavia johtopäätöksiä:

- i. Tyttö uskoi Elävään Jumalaan, Israelin pyhään.
- ii. Tyttö tiesi profeetta Elisan ja oli kuullut tai nähnyt niistä voimallisista teoista, joita Jumala oli hänen kauttaan tehnyt.
- iii. Tyttö oli Jumalan armosta säilyttänyt uskonsa Jumalaan suurten koettelemusten keskellä, sillä hänet oli viety vankina pois perheensä luota.
- iv. Tyttö oli Jumalan käsittämättömästä armosta saanut sellaisen sydämen yksinkertaisuuden, josta apostoli Paavalikin puhuu: **”Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisat, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten Herraa.”** (Kolossalaiskirje 3:22)
- v. Tyttö oli siis nöyrytnyt Jumalan väkevän käden alla, ja ankarassa kohtalossaan uskoi, että Jumala ei ollut häntä hyljännyt ja että hän sai olla täydellisessä Jumalan mieluosiossa.

Mitä Jumala tässä opettaa meille? Jumala opettaa meille sydämen yksinkertaisuutta. Sydämen yksinkertaisuus kuuluu evankeliumin uskoon, siihen, että Jumala armosta antaa synnit anteeksi ja että me uskon kautta Jumalan lupaukseen omistamme Jumalan kokonaan, toisin sanoen, Hänen mieluosionsa, Hänen rakkautensa, Hänen hellyytensä ja ollen Jumalan ilon kohde: **”Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.”** (Psalmi 16:11)

Näyttää siltä, että pieni tyttö ei nuoresta iästään huolimatta noudattanut lihan eli oman järjen neuvoja, vaan sitä, mitä Jumalan Pyhä Henki hänelle profeettallisen saarnaviran kautta oli opettanut. Se tapa, miten hän asian ilmaisee Naemanin puolisolle, osoittaa nöyryyttä ja sydämen yksinkertaisuutta. Hänen käytöksessään ja puheessaan ei ollut

- i. Oman edun tavoittelua tai kaupankäyntiä: ”jos vapautatte minut ja saatatte minut takaisin perheeni tykö, niin minä voin kertoa, miten herrani Naeaman voisi parantua”
- ii. Ei ylpeilyä: ”olen nähnyt ja kuullut paljon, ja siksi olen teitä etevämpi”,
- iii. Eikä hänen puheessaan ollut katkeruutta, kuten ”te roistot, miksi toitte minut tänne”

vaan pienen tytön käytöksessä ja puheessa, jotka nousivat esiin terveeseen pelastavan uskon hedelmänä, huokui läpi raikas ja virkistävä sydämen yksinkertaisuus, yksivakaisuus, jonka Jumala yksin voi vaikuttaa kenessä tahansa ihmisessä Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen lunastustyön hedelmänä.

Kuka voi nyt tällä tavalla uskoa? Ei kukaan meistä. Mutta Jumala tekee tätä armon työtään sinussa pyhän Sanansa kautta. Me olemme itsessämme ylpeitä aivan kuin sotapäällikkö Naeman, sillä perisyntien turmeluksen tähden jokainen ihminen on ylpeä ja vahvistuu ylpeydessään ja halveksii Jumalan armoa, kunnes Jumalan evankeliumi uudistaa sydämen. Tahtoisitko sinäkin saada tällaisen pienen tytön uskon sydämeesi? Uskon, että tahdot ja kaipaavat sitä. Kuuntele siis Jumalan Sanan saarna ja tule Herran pöytään, ota ripissä vastaan syntiesi anteeksiantamus niin kuin Jumalan anteeksiantamuksena, niin sinulla on pienen tytön sydämen yksinkertaisuus ja terve usko. Näemme pienen tytön uskossa samaa, kuin mitä Herra Jeesus sanoi Paavalille: **”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä Minun voimani tulee täyteen heikkoudessa.”** (2. Korinttolaiskirje 12:9) Paavali jatkaa: ”Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sen tähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin olen väkevä.” (2. Korinttolaiskirje 12:9–1)

2 Vedessä ja Sanassa (2. Kuningasten kirja 5:10–15)

Naemanin aluksi halveksi Jumalan yksinkertaista Sanaa, jonka hän kuuli profeetta Elisan kautta: **”Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin lihasi tulee entisellensä, ja sinä tulet puhtaaksi.”** (2. Kuningasten kirja 5:10) Naeman, aivan niin kuin jokainen vielä synnin, kuoleman ja perkeleen vallassa oleva ihminen, tahtoo neuvoa Jumalaa, miten Jumalan pitäisi tehdä työnsä. Luonnollisella ihmisellä, se on, suruttomalla ihmisellä, on varma käsityksensä siitä, miten Elävän Jumalan pitäisi toimia ja pelastaa meidät ja tämä maailma. Tämä on epäuskoa ja epäjumalanpalvelusta.

Mutta Jumala toimii Sanansa ja sakramenttiansa kautta. Sakramentit ovat Jumalan Sanalla kyllästettyjä ja Herramme Jeesuksen asettamia. Jumala tahtoo, että Hänen ilmoituksensa, pyhän Raamatun Sana, saisi olla uskomme lähde ja että me siitä ammentaisimme. Vaikka Naeman oli pakana ja yhä eli tietynlaisessa pakanuskossaan, oli Jumalan kuitenkin nyt puhunut hänelle ja ilmoittanut Sanansa voiman. Tämä pyhän Raamatun tapahtuma on vertauskuvallinen Jumalan Sanan voimasta ja pyhässä kasteessa tapahtuvasta puhdistuksesta, syntiemme anteeksiantamuksesta ja uudesta elämästä eli uudestisyntymisestä. Naeman ainoastaan otti Sanan vastaan ja antoi veden, jonka puhdistava voima tuli siitä Jumalan Sanasta, evankeliumista, jonka profeetta Elisa puhui, puhdistaa itsensä. Muuta ei tarvittu.

Rakas ystävä, älä sinäkään pidä Jumalan Sanan voimaan vähäisenä, äläkä pidän vähäpätöisenä Herramme Jeesuksen kasteen ja ehtoollisen asetussanoja, vaan usko ne sellaisenaan, yksinkertaisesti, sillä niissä asuu Jumalan voima. **”Ottakaa ja syökää; tämä on Minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan”** (Matteus 26:26; Luukas 22:19) ja **”Ottakaa ja juokaa tästä te kaikki, tämä on uusi liitto Minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.”** (Matteus 26:27–28; Luukas 22:20) Sanoohan Sana yksinkertaisesti pyhästä kasteesta: **”Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne Minä teidät puhdistan. Minä annan teille uuden sydämen ja uuden Hengen Minä annan teidän sisimpäänne. Minä vaikutan sen, että te vaellatte Minun käskyjeni mukaan.”** (Hesekiel 36: 25–27) Virressä sanotaan: *”Vedessä ja Sanassa Jeesus lupaa kaikkensa. Joka uskoo, kastetaan, syntyy näin uudestaan.”* (Luterilaisia Virsiä 731:2)

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa